

1974-09-04

AFSENDER

Knud Ferlov

MODTAGER

Sonja Ferlov Mancoba

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Dateringsbegrundelse:

Datering i brev.

Generel kommentar:

Med stilheden refereres formentlig til et feriebrev fra Sonja Ferlov Mancoba, Ernest Mancoba og Wonga Mancobas ferie på Korsika. Den genudgivne bog er Blaise Pascal, Tanker, Gyldendal 1974. Oversat og udvalgt af Knud Ferlov.

Afsendersted:

Rom

Modtagersted:

Paris

Omtalte personer:

Søren Kierkegaard

Wonga Mancoba

Blaise Pascal

Giuseppe Prezzolini

Arkivplacering:

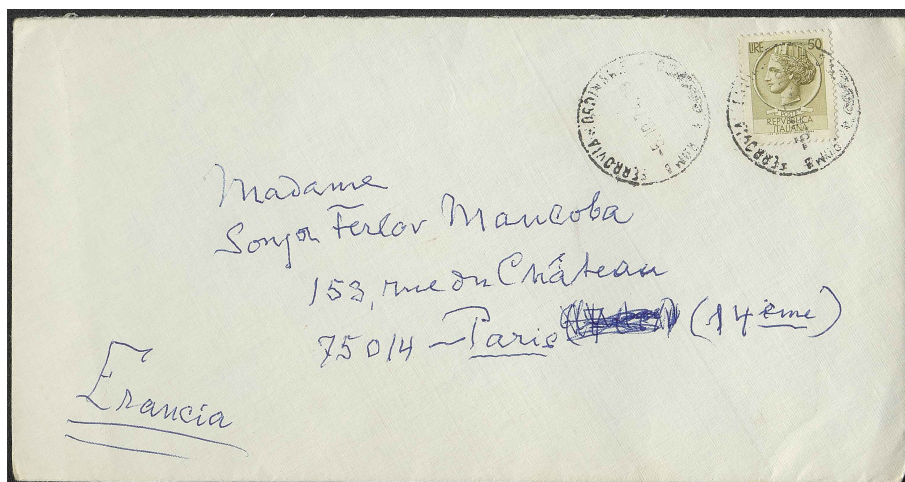
Ferlov Mancoba arkivet.

DOKUMENTINDHOLD

Knud Ferlov skriver til Sonja Ferlov Mancoba, at det var en fryd at modtage hendes brev fra stilheden. Her trives sikkert hendes kunstneriske gerning bedst. Han skriver, at han tror, han begynder at forstå hendes kunst. Han beretter om et besøg fra sin gamle ven Prezzolini, og at han håber, det vil lykkes Wonga Mancoba at få udgivet sin oversættelse af Kierkegaards Dømmer selv inden Knud Ferlovs død. Han har netop fået genudgivet sin oversættelse af Pascal på Gyldendals Forlag.

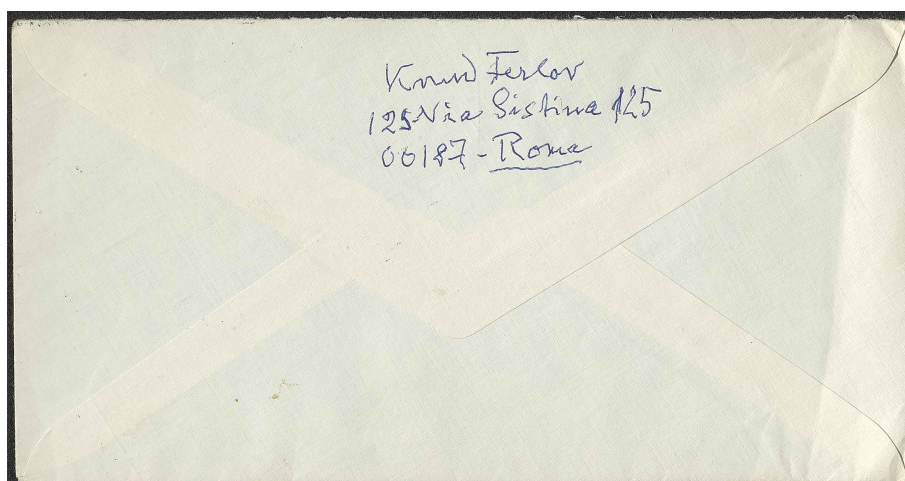
KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Rom den 4. sept.
1974

Kærede Sonya,

At modtage dit Kærløve fra
skibet var mig en sand fryd. Tusind
tak for det. Jeg er ^{nu} fortællende til mit
værelse, hvor jeg iøvrigt og saa tit
falder, men det gaar alligevel godt trod
mere og mere svigtende til Kommeelse,
og mender der ikke vil brække det.
Jeg faar ogsaa en del besøg af trofaste
gamle venner, for eksempel et meget
Kærløve af min gamle ven, ^{der} ^{og, bogens}
endnu er spilkende og skriver i ^{en} ^{et}
skönt man kun er tre maanedu
yngre end jeg. Han er den sidste af
den gamle garde. Han bor i Ligano.
Det var da dygtigt, at I havde det
saa godt paa Corsica, og det røde mig
at I der ogsaa ^{har} ^{bank} for Kirke =
gaard. Ja, Kunde Wonga ^{for} ^{Dommer}
selv i en anstændig ^{for} ^{ind} ^{for} ^{ind} ^{for}
for, vilde det være mig en stor glede

x
Pezgolini

Jeg har lige fraet udgivet hos Gylden-
dendal en ny udgave af min Tesed
i brode; det skulde blive min sid-
ste bog, men vi er jo alle temmelig
lige

Jeg tror, jeg ^{også mere} begynder at for-
staa dit Kunst og dit arbejde i det
~~større~~ ^{større} materiale. Kvinden er jo lige-
som blomsterne, der bringer deres blid-
hed ind mellem Klippersnes revner.
Det er en af Kærlighedens Gjerninger,
og den bliver sikrest i den
store dejlige Stilhed.

Ja, nu er jeg borte, skönt det
er højlys dag, og jeg må slutte med
masser af kære hilsener til dig
Selv + Ernest og Wagnar

din aldgamle onkel

J. Lind